

PIELŪGSME IESĀKUMĀ: DIVAS PIELŪDZĒJU GRUPAS

SABATA PĒCPUSDIENĀI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Moz. 3:1-13, 4:1-4, 6:1-8, 12:1-8, 22:1-18, 28:10-22; Titum 1:2

ATMIŅAS PANTS:

„Tiešām, Tas Kungs ir šini vietā, bet es to nezināju.” Un viņam kļuva bail, un tas sacīja: “Cik bijājama ir šī vieta, te tiešām ir Dieva nams, un še ir debesu vārti.” (1. Moz. 28:16, 17)

Mēdz teikt, ka mums, cilvēkiem, ir nepieciešams pielūgt kaut ko. Ko tieši mēs pielūdzam... nu, tas jau ir cits jautājums, lai gan ar ārkārtīgi nozīmīgām sekām, īpaši pēdējās dienās, kad kļūs redzamas divas pielūdzēju grupas: tie, kas pielūdz Radītāju, un tie, kas pielūdz zvēru un viņa tēlu.

Taču šī pretstata iedīgļi redzami jau Bībeles sākumā. Divu dažādu veidu pielūdzēji parādās Kaina un Ābela stāstā. Viens pielūdz patieso Dievu tā, kā Viņš ir noteicis, bet otrs nodarbojas ar nepareizu pielūgsmi. Viena ir pieņemama, otra – ne. Jo viena ir balstīta uz glābšanu ticībā, bet otra, kā jau visi nepareizie pielūgsmes veidi, ir balstīta uz darbiem. Šis motīvs Bībelē parādās atkal un atkal. Viens pielūgšanas tips vērstis tikai uz Dievu, Viņa spēku, godu un žēlastību, otrs – uz cilvēci un sevi.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 2. jūlijā.

PIELŪGSME ĒDENĒ

1. Mozus 1. nodaļa stāsta par Ādamu un Ievu viņu jaunajās mājās. Universa Radītājs tikko bija izdomājis un izveidojis skaistu jaunu planētu, kronējot savu darbu ar pirmās ģimenes radišanu. Pasaule no Viņa rokām izgāja pilnīga. Zemei savā īpašajā veidā vajadzēja kļūt par Debesu paplašinājumu.

1. Mozus 2:1-3 pievieno vēl kādu elementu: septītās dienas nodalīšanu un tās iesvētīšanu. Šī rīcība ir tieši saistīta ar Viņa darbu, radot debesis un zemi; tā veido pamatu ceturtajam bauslim – dienai, kas nošķirta īpašai pielūgsmei. Lai gan Raksti par to nerunā, varam iedomāties, kādu pielūgsmi šis bezgrēcīgās būtnes pašā radīšanas pilnībā pienesa savam Radītājam, kurš viņu labā bija izdarījis tik daudz. (Toreiz viņi nezināja, cik daudz beigās Viņš viņu labā darīs.)

Izlasi traģisko grēkā krišanas stāstu 1. Moz. 3:1-13. Kādas izmaiņas tagad notika Ādama attiecībās ar savu Radītāju? (8.-10.p.) Kā Ādams atbildēja uz Dieva uzdoto jautājumu? (11.-13.p.) Kā viņa atbilde atklāj to, kas ar viņu bija noticis? _____

Pēc krišanas pēkšņi uzradās daudz tādu elementu, kuru noteikti nebija pirms tam. Tieši tāpat nepaklausības brīdī mainījās visa šo būtņu morālā struktūra. Mīlestības, uzticības un pielūgsmes vietā viņu sirdis tagad pildīja bailes, vainas apziņa un kauns. Viņi nevis ilgojās pēc Viņa svētās klātbūtnes, bet paslēpās no Viņa. Ādamam un Ievai viņu attiecības ar Dievu bija sagrautas, un tas noteikti ietekmēja to, kā viņi To pielūdza. Tuvās un intīmās attiecības ar Dievu, ko viņi kādreiz baudīja (1. Moz. 3:8), tagad bija kļuvušas citādas. Patiešām – kad Dievs atnāca pie cilvēkiem, tie „paslēpās” no Viņa klātbūtnes. Viņi bija tik pilni kauna, vainas apziņas un pat bailu, ka bēga no Tā, kurš viņus bija radījis.

Kāds spēcīgs ainojums tam, ko mums nodarīja un vēl joprojām nodara grēks!

Atceries kādu gadījumu savā dzīvē, varbūt grēku, kas tev ir licis justies vainīgam, kad esi bijis/-usi nokaunējies/-usies un vēlējies paslēpties no Dieva. Kā tas ietekmēja tavu lūgšanu dzīvi? Kā tas ietekmēja tavu spēju pielūgt Viņu no visas sirds? Sajūta nav sevišķi patīkama, vai ne? _____

PIELŪGSME ĀRPUS PARADĪZES

Pēc izraidīšanas no Ēdenes Ādams un Ieva sāka dzīvot ārpus skaistajām mājām. Lai gan pirmais evaņģēlija apsolījums viņiem tika dots tur, Ēdenē (1. Moz. 3:15), Bībele nenorāda uz nekādu upurēšanu, kā tikai pēc Ēdenes (lai gan 1. Moz. 3:21 varētu būt mājiens uz kaut ko tamlīdzīgu, pats pants neko nerunā par upurēšanu vai pielūgsmi). 1. Moz. 4. nodaļa stāstā par Kainu un Ābelu pirmo reizi skaidri atklāj upurēšanas sistēmu.

Izlasi rūpīgi pirmo zināmo stāstu par dievkalpojumu! (1. Moz. 4:1-7) Kāpēc Kaina upuris nebija Dievam pieņemams, bet Ābela upuris – bija? _____

Kains un Ābels pārstāv divas pielūdzēju grupas, kas eksistē kopš grēkā krišanas. Abi cēla altārus. Abi nāca pielūgt Dievu, pienesot upuri. Bet viens upuris Dievam bija pieņemams, otrs – ne.

Kāda bija atšķirība? Atbilde jāmeklē tikai un vienīgi glābšanas ticībā kontekstā, kas ir evaņģēlijs, ko vispirms saņēma Ādams un Ieva, lai gan pats plāns pastāvēja pirms pasaules sākuma. (Ef. 1:4, Tit. 1:2)

Kaina upuris aino centienus glābties ar darbiem, kas ir visu viltus reliģiju un pielūgsmju pamatā. Fakts ir tāds, ka bezdibenis starp Debesīm un zemi ir tik liels, tik dziļš, ka nekas, ko grēcīgais cilvēks var izdarīt, nekad nespēs uzcelt tiltu pār to. Formālisma – glābšanās caur darbiem – būtība ir cilvēku centieni darīt tieši to.

Turpretī Ābela upura dzīvnieks atklāj (lai gan vāji) lielo patiesību, ka tikai Kristus, paša Dieva, nāve (Fil. 2:6) varēja padarīt grēcinieku taisnu Dieva priekšā.

Tādējādi mums ir dota spēcīga mācība par pielūgsmi: jebkuras patiesas pielūgsmes centrā ir jābūt izpratnei par to, ka mēs neesam spējīgi glābt sevi un ka visi mūsu centieni glābties ar darbiem šeit ieausti Kaina rīcībā. Patiesai pielūgsmei ir jābūt balstītai uz izpratni, ka tikai Dieva žēlastībā mēs varam cerēt uz mūžīgo dzīvību.

Pārbaudi savas domas, motīvus un iekšējās jūtas attiecībā uz pielūgsmi. Vai tava dievkalpošana ir vērsta uz Kristu, vai varbūt tu par daudz koncentrējies uz sevi?

DIVAS PIELŪDZĒJU GRUPAS

1. Moz. 4. nodaļā mēs saņemam pirmo mājienu uz morālo degradāciju, kas sākās pēc krišanas. Lamehs ņēma divas sievas un tad tika iesaistīts zināma veida vardarbībā, kas viņa sirdi ienesa bailes. Pretēji tam 1. Moz. 4:25, 26 parāda, ka daži cilvēki vēlējās būt uzticīgi, jo tajā laikā „cilvēki sāka piesaukt Kunga vārdu” (NKJV).

Izlasi 1. Moz. 6:1-8. Kādu procesu mēs šeit ieraugām, un kāpēc tas ir tik bīstams? Pie kādām sekām tas noveda? _____

Mazpamazām sāka iezīmēties divas pielūdžēju grupas (1. Moz. 6:1-4). Tomēr, neskatoties uz lielo ļaunumu virs zemes, bija arī svēti vīri ar lielu intelektu, kas uzturēja dzīvu dievatziņu. Lai gan Rakstos minēti tikai daži no tiem, „visos laikmetos Dievam ir bijuši uzticīgi liecinieki, patiesi pielūdžēji”. (E. Vaita „Sentēvi un pravieši”, 84. lpp.) Tomēr cilvēka sirds ļaunums bija kļuvis tik liels, ka Kungam bija jāiznīcina cilvēce un viss jāsāk no gala.

Piemēram, plūdi. Ko Bībele saka, kas bija pirmais, ko Noa darija pēc šķirsta atstāšanas, un kāpēc tas ir tik svarīgi? 1. Moz. 8:20 _____

Cik fascinējoši, ka pirmais, ko Noa dara, ir pielūgsmes. Un šis pielūgsmes centrs ir upuris. Šis ir pirmais ziņojums par sentēvu, kurš taisa pielūgsmes vietu, altāri, uz kura pienest upuri. Pirms viņš sāka darīt ko citu, Noa atzina savu totālo atkarību no Kunga un no Mesijas, kam jānāk, kurš atdos savu dzīvību, lai atpestītu cilvēci. Noa zināja, ka viņu glāb tikai Dieva žēlastība. Bez tās viņš kopā ar visu pārējo pasauli būtu gājis bojā.

Kā tu ik dienas parādi to, ka atzīsti Dieva žēlastību savā dzīvē? Vai – vēl svarīgāk – kā tev vajadzētu parādīt šo atzišanu? _____

ĀBRAHĀMA TICĪBA

Izlasi 1. Moz. 12:1-8. Ko šie panti atklāj par Ābramu (vēlāk Ābrahāmu) un viņam doto Dieva aicinājumu? _____

Ābrahāms, Seta pēctecis, bija uzticīgs Dievam, kaut arī daži viņa radnieki bija pievērsušies elku pielūgsmei, kas viņu kultūrā bija dominējoša. Bet Dievs aicināja viņu atdalīties no radiem un aiziet no ērtās apmešanās vietas, lai kļūtu par tādas pielūdzēju nācijas tēvu, kas paaugstinātu un pārstāvētu patieso Dievu.

Nav šaubu, ka viņš un Sāra daudzus pamudināja pieņemt patieso Dievu. Bet bija vēl kāds iemesls, kāpēc Dievs aicināja Ābrahāmu kļūt par jaunas nācijas tēvu. „Tāpēc ka Ābrahāms Manai balsij paklausīja un turēja Manus norādījumus un Manas pavēles, Manus likumus un Manu bauslibu.” (1. Moz. 26:5) Un vēl kāds iemesls: „Un Ābrāms uzticējās Tam Kungam, un Dievs to viņam pieskaitīja par taisnību.” (1. Moz. 15:6)

Vienlaikus Ābrahāmam tomēr bija jāapgūst dažas nozīmīgas un sāpīgas mācības.

Izlasi 1. Moz. 22:1-18. Kāpēc bija vajadzīgs šis šausmīgais pārbaudījums? Kāda bija istā vēsts, ko Dievs gribēja viņam likt saprast? 8., 13., 14. p. _____

Kā mēs jau redzējām, glābšanas plāns norāda uz Jēzus, Dieva Dēla, nāvi, un jau no paša sākuma šo nāvi simbolizēja upurēšanas sistēma. Kungs gribēja, lai cilvēki upurēšanai izmanto tikai dzīvniekus, tomēr pagānu kultūrās tika upurēti pat savi bērni, un Dievs teica, ka to Viņš ienīst (5. Moz. 12:31). Lai arī cik spēcīgas ir personīgas mācības, kuras Ābrahāms guva caur šo pārbaudījumu, šī rīcība cauri gadsimtiem ir neticami spēcīgs simbols tam, ka Kristus nāve glābšanā ir galvenais. Ābrahāms guva tikai nelielu nojausmu par to, kādas sāpes Kristus nāve nozīmēja Tēvam, tomēr cilvēci varēja izglābt tikai caur Kristus nāvi.

Pārdomā, kāda veida ticību Ābrahāms šeit parādīja. Tas patiešām ir pārsteidzošs; mēs tik tikko spējam to iedomāties. Ko tas mums māca par mūsu pašu ticības vājumu? _____

BĒTELE, DIEVA NAMS

Jēkabs un Ēzavs, līdzīgi Kainam un Ābelam, arī pārstāv divas pielūdžēju grupas. Ēzava drosmīgais, avantūriskais gars patika mierīgajam, mūža novakari sasniegušajam tēvam. Toties Jēkabs izrādījās garīgākas dabas cilvēks. Bet arī viņam bija savi nopietni rakstura trūkumi. Viņš gribēja pirmdzimtības tiesības, kas likumīgi piederēja viņa vecākajam dviņu brālim. Viņš labprātīgi iesaistījās savas mātes krāpšanas plānā, lai tās iegūtu. Rezultātā Jēkabs bailēs bēga no sava brāļa dusmām un naida, vairs nekad nesastapījis savu mīloto māti.

Izlasi stāstu par Jēkaba bēgšanu (1. Moz. 28:10-22). Ievēro, kādu stiprinājuma un iedrošinājuma vēsti Dievs viņam deva sapnī. Kāda bija Jēkaba reakcija? _____

Šī ir pirmā vieta 1. Mozus grāmatā, kur minēts „Dieva nams” (17. p.). Lai gan Jēkabam tas bija tikai akmens krāvums, Bētele kļuva par nozīmīgu vietu svētajā vēsturē. Šeit Jēkabs pielūdza savu senču Dievu. Šeit viņš deva uzticības zvērestu Viņam. Un šeit, līdzīgi Ābrahāmam, viņš apsolīja atgriezt Dievam desmito tiesu no saviem materiālajiem ieguvumiem – kā daļu no savas dievkalpošanas.

Ievēro Jēkaba baiļu un bijības sajūtu Dieva klātbūtnē. Viņš labāk nekā jebkad agrāk saprata Dieva lielumu, salīdzinot ar viņu pašu, un tāpēc Bībele min viņa bailes un godbijību. Nākamais, ko viņš dara, ir pielūgsmē. Šeit mēs arī redzam principu tam, kādai vajadzētu būt attieksmei dievkalpošanā. Šī attieksme atklāta Atkl. 14:7 aicinājumā „bīties Dievu”.

Dievkalpošana nav tas pats, kas tuvoties Dievam kā kādam drauģelim vai paziņai. Mūsu attieksmei vajadzētu būt kā grēciniekiem, kam ir ārkārtīgi liela nepieciešamība pēc žēlastības, krītot sava Radītāja priekšā ar lielu vajadzības, bijības un pateicības izjūtu par to, ka Dievs, Universa Radītājs, mūs mil un dara visu, lai mūs glābtu.

Cik liela ir tava godbijība, kad tu pielūdz Kungu? Vai arī tava sirds ir cieta, auksta un nepateicīga? Ja tā, kā tu vari piedzīvot pārmaiņu? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Sentēvi un pravieši” nodaļas „Radišana” 47.-51. lpp., Kārdināšana un krišana” 60.-62. lpp., „Kaina un Ābela pārbaudījums” 71.-74. lpp., „Pēc plūdiem” 105.-107. lpp., „Ticības pārbaude” 148.-153. lpp., „Cīņas nakts”, 197.-203. lpp.

„[Jēkaba] svinīgais zvērests liecināja vienīgi par viņa sirds valodu, kura plūda pāri pateicībā par Dieva mīlestības un žēlastības dāvanām. Jēkabs juta, ka Kungam pret viņu ir savas prasības, kuras jāatzīst, un ka šīs sevišķās viņam sniegtās Dieva labvēlības zīmes aicina uz atgriešanos. Tā katra mums piešķirtā svētība ierosina domāt par visu svētību Devēju. Kristietim jo bieži vajadzētu pārskatīt savu pagājušo dzīvi un ar pateicību atcerēties dārgās izglābšanās iespējas, kuras Kungs viņam sagādājis, uzturot grūtībās, paverot ceļu, kad apkārt viss šķīta tumšs un atbaidošs, un stiprinot ārkārtēja paguruma brīžos. Visus šos notikumus vajadzētu atzīt kā Debesu eņģeļu sargājošās klātbūtnes pierādījumus. Atskatoties uz neskaitāmajām svētībām, ar padevīgu un pateicīgu sirdi vajadzētu jautāt: “Kā es atmaksāšu tam Kungam par visu, ko Viņš man labu darījis?” (Ps. 116:12)” E. Vaita „Sentēvi un pravieši”, 187. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pakavējieties vairāk pie tēmas, ka taisnošanai ticībā visam, ko Kristus ir paveicis mūsu labā, vajadzētu būt mūsu pielūgsmes centrā. Īpaši padomājiet par šādiem jautājumiem: (1) Kāpēc mēs Viņu pielūdzam? (2) Ko Viņš ir izdarījis tādu, kas padara Viņu pielūgsmes cienīgu? (3) Kādam nolūkam kalpo mūsu Dieva pielūgsmē?

2. Kā mūsu dievkalpošana var kļūt par efektīvu līdzekli, lai liecinātu pasaulei, kas Dievs ir patiesībā un kam Viņš ir līdzīgs? Kādi pielūgsmes elementi, ko šonedēļ pārrunājam, var būt īpaši noderīgi liecināšanā?

3. Pārlasi stāstu par Ābrahāma desmitās tiesas došanu Melhisedekam (1. Moz. 14:20). Kāpēc desmitās tiesas došana ir daļa no pielūgsmes? Ko mēs sakām Dievam, kad atgriežam Viņam desmito tiesu?

4. Pakavējieties vairāk pie godbijības dievkalpošanā. Kāpēc godbijība ir svarīgs elements? Kāpēc dievkalpošanā nepareiza ir attieksme, kur šķiet, ka Dievs nolikts mūsu pašu līmenī un mēs pielūdzot izturamies pret Viņu tāpat kā pret labu draugu un neko vairāk?